

3112/1968

Турета

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО
Брой 1 (2192) ГОДИНА XXIII Цена 2 ст.

БРАТСКИ ПОЗДРАВЛЕНИЯ

По случай Новата година Полтавският областен комитет на КПУ и изпълкомът на Областния съвет на депутатите на трудещите се са изпратили следното поздравление до първия секретар на Окръжния комитет на БКП др. Йордан Костов и до председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет др. Димитър Тужаров.

Скъпи другари, Полтавският областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и изпълкомът на Областния съвет на депутатите на трудещите се горещо поздравяват комунистите и всички трудещи се от Великотърновски окръг с Новата 1967 година. С добри чувства съветските хора изпращат 1966 година. Тя беше година, из-

пълнена с напрегнат съзидателен труд, година на нови победи и завоевания. Трудещите се от Полтавска област, изпълнявайки решенията на XXIII конгрес на КПСС, постигнаха добри резултати в изпълнението на производствения план за първата година от новата петилетка. Само за 11-те месеца на изтеклата година промишлените колективи дадоха надпланова продукция за 43 милиона и 500 хиляди рубли. За първи път в Полтавска област беше получен бензин, започна производството на изкуствени елмази, строи се един от най-големите в Украйна — Днепропетровският рудообогатителен комбинат. На народното стопанство бяха дадени хиляди тежкотоварни автомобили „КРАЗ“, магистрални товарни вагони, металорежещи машини, много нефт, газ и други промишлени продукти. Селскостопанските трудещи се в областта предсрочно изпълниха годишния план за продажба на държавата на селскостопанска продукция — зърно, месо, яйца, а също така и плана за догвораното захарно цвекло, слънчоглед и др.

В областта се разгръща широко културно и жилищно строителство. Само през изтеклата година бяха построени 100 хиляди кв. м жилища, 60 дворци на културата и клубове, около 200 селски магазини и десетки други културно-битови обекти.

В чест на 50-годишнината на Великия октомври и 100-годишнината от рождението на Владимир Ильич Ленин работниците, колхозниците и трудовата интелгенция в областта влягат всичките си сили, енергия и знания в борбата за по-нататъшен развитък на нашата любима Родина.

Скъпи другари, С голямо въодушевление трудещите се из Полтавска област се запознаха с решенията на Деветия конгрес на БКП — програмата за великите социалистически преобразования в Народна република България.

Полтавчани дълбоко вярват, че трудещите се от Великотърновски окръг участвуват достойно в осъществяването на величествената програма за построяването на социализма във вашата прекрасна страна.

В навечерието на Нова година, изразявайки чувствата на всички трудещи се в нашата област, изпращаме Вам, скъпи другари, на труженниците от заводи и фабрики, кооперативни и държавни поля, на трудовата интелгенция от Великотърновски окръг — на целия български народ, най-сърдечни пожелания за добро здраве, щастие и големи успехи в претворяване в живота решенията на Деветия конгрес на БКП.

ДА ЖИВЕЕ ВЕЧНАТА И НЕРЪЩИМА ДРУЖБА НА СЪВЕТСКИЯ И БЪЛГАРСКИЯ НАРОД!

НА ПРАГА НА 1967

ЙОРДАН КОСТОВ

първи секретар на Окръжния комитет на БКП

Велико Търново, заводът за горивна техника „Металургия“ — Горна Оряховица и др., които

още в средата на октомври изпълниха годишните си планове.

Големи и радостни са нашите успехи и в селското стопанство. Очаква се планът за валовата продукция да бъде преизпълнен, като произведената обща селскостопанска продукция ще бъде с над 11 милиона лева в повече от тази през 1965 година. По предварителни данни, средното възнаграждение на един човекoden в ТКЗС ще нарасне от 3.60 през 1965 година на около 3.90 лева за 1966 година, а доходите на един постоянно зает кооператор ще се увеличат от 824 лева на около 900 лева.

Преизпълнени са плановите за изкупуването на месото, млякото, яйцата. На населението бяха продадени повече стоки в сравнение с 1965 година, като се очаква планът за стокооборота да бъде преизпълнен с около 2 милиона лева.

Огромните капиталовложения, вложени в различните отрасли на народното стопанство през 1966 година, превърнаха окръга в строителна площадка.

С добри резултати изпразме годината и в областта на народната просвета, културата и народното здраве и физкултурата.

В новата година ние навлизаме с по-големи надежди и по-смели мечти. В директивите на Деветия конгрес на Партията и в приетия от Националното събрание народностопански план за 1967 година — втората година от петата петилетка, се чертаят още по-светли перспективи пред социалистическата ни Родина. Скъпите на нови заводи и електростанции ще красят родния пейзаж, свежите струи на изворните води ще потекат по нови канали, за да напълнят хамбарите с повече пшеница и царевича. Нови училища и народни читалища ще разтворят своите врати за раздаване на знания и култура. Хората ще живеят, ще се хранят и обличат по-добре отколкото вчера.

Задачите, които има да решават трудещите се от Великотърновски окръг през 1967 година, не са леки. Те ще изискват от нас повече сили и енергия, повече творчество и деловитост. Гаранция за тяхното изпълнение си остават обаче досегашните наши победи във всички сектори на живота. Гаранция за това е правилната партийна линия, неотклонно провеждана след Априлския пленум на ЦК на БКП от 1956 година, дружбата ни и братското сътрудничество със Съветския съюз и останалите социалистически страни.

За още по-ентузиазирани трудещите се изпълнение на всички задачи ни вдъхват решенията на Деветия партиен конгрес, който ще остане един извор на вдъхновение и връх, от който се вижда далеч напред към идните дни.

1967 година е пред нас. Да я посрещнем с радост и вяра, че тя ще бъде още по-добра, още по-плодотворна от своите предшественички, че ще бъде година на траен мир, дружба и разбирателство между народите.

На трудещите се от нашия окръг нека тя носи здраве, радост и щастие за още по-големи успехи в работата!

ЧЕСТИТА НА ВСИЧКИ НИ НОВАТА 1967 ГОДИНА!

1967 ЯНУАРИ

ЧЕТИРИНАДЕСЕТ ОТНОВО СЪМ НА ПЪТ

Последен, свиден лист от календара с теб тази вечер ще се разделим. Като свещица твоят срок догаря. . . Докосвам те като човек любим.

Със теб едно пътуване приключва — пътуване, което ме дари, със песни — прозвънели като ручей, с посоки нови, с бъдещи зори. . .

Един ли бряг със обич ме изпрати — останал да ме чака и зове! . . .

— Аз бях щастлив моряк и откривател на тупкащи сърца, на брегове. . .

И още много пътища ще мина! — Какво че вихри могат да свистят! — Ще има и небе — лъчисто, синьо. . .

— В дванадесет отново съм на път! —

Виктория ГЕНОВА

КАК ЩЕ ДОЙДЕ ДЯДО МРАЗ?

Баба вика — със шейна от далечна планина. Татко пък се смее с глас: — Значи чакаш Дядо Мраз? Всичко — казва — е наред, ще пристигне с самолет!

Питам батко, Той — с ракета от не знам коя планета. Е, кажете ми тогаз, на кого да вярвам аз?

Стефа ТОМЕВА

РАЗВИТИЕТО НА ОКРЪГА ПРЕЗ ПЕТАТА ПЕТИЛЕТКА

В навечерието на Нова година наш представител срещна с председателя на изпълкома на нашия народен съвет Димитър ТУЖАРОВ заваря с него.

Какво бихте казали година на петата петилетка? По-точно какви успехи постигнаха трудещите се в областта през първата година на петата петилетка? През първата година на петата петилетка изпълнението на плана по всички отрасли на стопанството е значително по-голямо от изпълнението през четвъртата петилетка. Например производството на месо в промишлените предприятия през 1966 г. ще бъде изпълен с 120 000 тона захарно цвекло, 7500 тона мляко, 9 500 000 яйца.

Добри са постиженията и в областта на търговията. Планът за стокооборота е преизпълнен с 6.7 на сто спрямо миналата година. На населението е продадено в повече с 530 тона месо, 1 000 000 литра мляко, 130 000 чифта обувки, 2500 телевизора, 300 хладилника и други.

ВЪПРОС: Какви са най-важните насоки в развитието на окръга през петата петилетка и през 1967 година?

ОТГОВОР: Главните насоки за развитието на икономиката в

окръга през петата петилетка е решително подобряване на структурата на отраслите на промишлеността и селското стопанство. Относителният дял на отрасъла машиностроене и металообработване от 11.3 на сто през 1965 г. през 1970 г. ще достигне 24 на сто. Значително място ще заема и химическата промишленост. За тази цел се предвижда и построяването на няколко нови завода в окръга.

В селското стопанство ще продължи по-нататъшната специализация на отраслите както между стопанствата, така и вътре в тях. На първо място

стои въпросът за ефективността на селскостопанските отрасли, особено на животновъдството, което трябва да стане печеливш отрасъл още през 1967 година.

С развитието на промишлеността и селското стопанство ще растат и капиталовложенията както за материалните отрасли, така и за останалите. Например, за жилищното строителство ще се предвиждат до 1970 г. 23 140 000 лв. срещу 10 800 000 лв. през четвъртата петилетка, в областта на народната просвета — 16 347 000 лв. срещу 10 856 000 лв. и здравеопазването — 12 167 000 лв. срещу 2 451 000 лева.

Общата промишлена продукция за 1967 г. ще нарасне спрямо 1966 г. с 8.9 на сто. Увеличението ще дойде главно от машиностроенето и металообработването, хранително-вкусовата, местната и кооперативната промишленост. Голям дял в това отношение се пада на Завода за радиоприемници и телевизори — Велико Търново, завода за горивна техника „Металургия“ — Горна Оряховица, Завода за автоматични везни, Автосекторното предприятие — Лясковец и други.

С изграждането на мелiorативните обекти: напоителна система Карансен, Камен—Стражица, корекциите на реките Янтра, Лефеджа, Стара река, Златаришка ще се изразходват 5 461 000 лв., а поливните площи ще се увеличат с още около 87 000 дка или всичко окръгът ще има около 700 000 дка поливни площи. Отделно ще бъдат осигурени по 12 кг фосфорни и азотни торове в активно вещество за всеки декар обработваема земя. Това ще даде възможност за нов подем в селското стопанство.

През 1967 г. стокооборотът в окръга ще нарасне спрямо 1966 г. с 8.5 на сто. Това задължава търговските организации да подобряват структурата на стоковите фондове, което ще помогне за доставяне на пазара на най-търсените стоки.

Подобрение ще се внесе в пътническия и товарния автомобилен транспорт. Ще бъдат доставени 45 нови автобуса, 104 товарни коли, 15 леки таксиметрови коли и 5 микроавтобуса.

ВЪПРОС: С какво ще се характеризира дейността на об-

(Следва на 3 стр.)

Дванадесет без пет!

Може да вали едър сняг или средношното небе да е чисто и студено синьо, украсено с багрената обидна на луната... Може да препускат луди хали или въздухът да е спокоен и застинал като водите на високопланинско езеро. И е все едно дали си в някоя топла стая сред най-близките си или каква в човешкото море, събрано под гипсовите сводове на тържествените зали. Дали разчуваш домашната пита с късметите или над раменете ти се спият снежинки-кофети...

Часовникът показва дванадесет без пет!

Ще отекнат салютите, върховете на планините ще отнасят ярко плещите си от синьаво сребро и в шеметия си бяг старата и вечна земя ще навлезе в нов годишен кръговрат.

Човечеството — тръпне и напрегнато, тревожно и зарадващо — ще навлезе в една нова година от втората половина на паметния двадесети век! Новогодишната нощ е пълна с упования и надежди, макар че прибавя още една сурмичка бяла коса върху слепоочията.

И ти неволно си мислиш: какво ни донесе тази, която си отива? Какво се крие сега, когато тече последният и деценоушче! Беше ли тя едно разочарование или една надежда! Или едното и другото!

За света тя бе наистина една тежка година, доколкото тъмните сили на войната не стихаха в своите нечовешки набези над мирни градове и села във Виетнам. Но тя донесе и много ведрост благодарение мърдата външна политика на Съветския съюз. Посещението на де Гол в Съветския съюз и на Косигин във Франция с оптимистичния си завършек внесоха приятно разведряване на световния хоризонт. Топлият прием, който френският народ и неговите държавници оказаха на българския министър председател Тодор Живков, показа от своя страна нарасналия авторитет на България на европейската арена. Човек изпитва истинска гордост при мисълта за тази изключително успешна мисия — дори и най-консервативните издания на западния свят признаха идването „на мода на България“.

У нас влязоха в строя нови производствени мощности. Трудещите се получиха значителни увеличения на заплатите. Изключителна манифестация на народното единство и на успешната икономическа и културна политика на Партията бе Деветият конгрес. От неговата трибуна прозвучаха гласовете на работните хора, които знаят не само да правят революция, но и да правят разумно своето настояще и бъдеще. Деветици гостите от всички краища на плане-

СЕМЕЙСТВОТО НА 200-ТЕ

Когато преди години тежките машини разкъсаха и залитиха междите по кърищата на Полски Сеноев, стана и друго едно чудо... Тогава започна и заличаването на синорите и междите и между отделните хора. Те се сдружат да ражда повече, да направят живота им по-заможен.

По пътя към голямата цел хората се сблизиха. По-късна една непозната досега дружба, затопли сърцата една обич, която прави хората по-добри, способни на мъжество, на големи трудови дела.

По миналата седмица беше. Кооператорът Тодор Попов, от първа тракторно-полевна бригада на Горна Лазарова, вдигна голяма сватба. Женеше сина си Петко. В читалищния салон се разстила богата трапеза. Свежърът Тодор стана и призова:

— Да седнат най-напред, тук — до мене, монте хора!

Кои бяха неговите хора? Трябваше ли да се пита?

— Хората от звеното — поясни любезно свежърът.

Да! Хората от звеното и... цялата бригада.

— Знаете ли — обяснява бригадирът Йордан Лазаров — кооператорите от звената станаха по-голяма рода от своите лични роднини. И това го направи задружната работа, задружният живот и в полето, и в село, взаимната помощ, която те си оказват във всяка работа, без това да се нарежда или поръчва от бригадното ръководство.

Те си спомнят. Беше през пролетта на тази година. Над Радановския трап се свечеряваше вече, а звеното на Маришка Станкова изоставаше в засаждането на арпаджика. Това е една от най-високодоходните култури в стопанството. Другите звена бяха приключили и можеха да си тръгнат. Но те не сториха това. Първи звената на Николинка Чаталбашева, Гинка Ангелова и Димитър Попов се отзоваха на помощ. След това и останалите звена — цялата бригада! Едва не се просълзиха от радост и благодарност очите на Маришка и нейните другарки. Вечерта към село си тръгна заедно цялата бригада.

Така си помагаша хората от голямото 200-членно семейство на бригадата и в тежката есен при приборането на захарното цвекло, в освобождаването на площите от царевичката за сентабата...

Може би не е случайно, че звената на Маришка Лазарова, Гинка Ангелова, Маришка Димитрова, на Гордан Азгоров се кичат със званието „Звено за комунистически труд“. За това високо звание се борят и звената на Маришка Иванова, Димитър Попов, Гинка Стефанова, Анчо Колев и Кръстю Маринов. А отделно 98 кооператорки и кооператори имат лични обещания да завоюват званието „Ударник на комунистическия труд“.

И не само в бригадата на Гордан Лазаров е така, а в

ПО СЛЕДИТЕ НА 1966

(Следва на 3 стр.)

С ТВЪРДА УВЕРЕНОСТ

В навечерието на Нова година наш представител се среща с първия секретар на Градския комитет на Партията в Горна Оряховица Иван ДОНЧЕВ и разговаря с него. Ето какво сподели другарят Дончев:

ВЪПРОС: Какви успехи са постигнати през 1966 година в областта на промишлеността, строителството и транспорта?

ОТГОВОР: Можем да отчетем, че през 1966 година се постигнаха добри стопански резултати. В предконгресното социалистическо съревнование се включиха всички трудови колективи от града. Годишният план в промишлеността бе изпълнен на 12 декември. Общият обем на надплановата промишлена продукция ще възлезе на 108 175 000 лв. срещу 95 677 000 за 1965 година. Тези цифри показват, че е осигурен един ръст от 13 на сто. Те говорят, че горнооряховската промишленост се развива със средните темпове на страната.

Радващ показател е и този, че ние нямаме промишлено пред-

приятие с неизпълнен план и обещание. Между първенците-предприятия са двете наши машиностроителни предприятия — заводът за горивна техника „Металургия“ и Заводът за микролеферни. През годината на нашите предприятия бяха връчени 18 преходни червени знамена на Министърския съвет, на различни министерства и Окръжния народен съвет и съответните профсъюзни органи.

За строителите 1966 година бе година на сериозни изпитания и големи трудности. Те ще изпълнят общия план на строителната си програма, но основните видове строителство: жилищно и лимитно, ще останат дължими на нашата икономика.

Транспортните предприятия също рапортуват за преизпълнени планове по основните по-

В ПЪЛ ГОТОВЕ

Първата година в тилетка за ДИП — Велико Търново — 12 декември. Един ден колектив даде принос за възхода на тилетката. Промислена около един милион на когото представлява 500 хиляди м разликата над 200 хиляди килограми.

Изпратили отдели мавриковските стопанци и профсъюзни добре се погрижи за производствен план. бяха договорени кономера на преждит различните видове и новите артикули, м вояват през 1967 година помощна се огледат възможности за разкриване нови, за да може колено да започне да правят план от първия първата смяна. Сега стиваният план се да нието на всеки работна машина. Отпечатва раздала над 2000 работнически предло

Всяка година планът прирости се увеличи. Така е и с новите увеличението сто, при преждит 2,77 на сто и при преждит — 6,74 на сто е производствения да да се увеличи е

Увереността в бъдещето е в нашите постижения. 1966 година с голямо доверие в челните редици нение решенията на партиен конгрес.

В отговор на грижите на Партията и Правителството трудещите се от нашия град ще работят още по-упорито за претворяване в дело решенията на Деветия конгрес.

ГОДИНАТА, КОЯТО СИ ОТИВА

За най-кратките интервюта се оказа, че е необходимо продължително време. Защото за четирима първенци на нашия Великооряховски окръг отминаващата в историята 1966 година е много скъпа и те се разделят с нея с нескрита горест, със смесено чувство на гордостни надежди и спомен, както ще ги окрилат цял живот. Всички те говореха от името на най-близките си другари в труда и тогава човек загубваше чувството, че интервюира един човек. Затова и споделеното тук накратко са чувствата, мислите и възланията пред прага на 1967 година на колективни от строителството, транспорта, машиностроенето и търговията.

3 АСНЕЖЕНИ са доверашните градини и ливади отдалечно на ул. „Никола Габровски“ в югозападния край на Велико Търново. През март на тази година тук дойдоха шепи строители и прогнаха зеленото спокойствие на пролетта. Направиха първите копки на бъдещата Окръжна болница. И оттогава досега не спряха нито за час.

Техен бригадир е Косю Караколев. За своите дванадесет строители той говори с охота и чудно красноречие. Но за него си...

— Всичко това отдало догоре го направихме ние. Започнахме

от земята, а сега сме на седмия етаж на двата корпуса. Не падахме под 200 процента... Аз с моите хора през 1954 година започнах строителството на комлексите на Златните пясъци край Варна. Знае ги не само цялата Родина... Искам и тук да направим същото. Желяз и очаквам през Новата година да издигнем и останалите четири корпуса... Даво и тя да бъде щедрата, като тази, която си отива...

Старши-машиинистът на електровоз 42-14 Иван Топчилиев току-що беше пристигнал на гара Горна Оряховица с международния влак от Русе. Сред останалите колективи на депото неговата бригада е първенец в предконгресното съревнование. Преходното червено знаме е още в техни ръце.

— По участъка Русе — Горна Оряховица — Мездра с монте другари воза говари и хора. Досега сме бивали винаги образцови във всяко отношение. Очаквам с помощта на колектива, такава да бъдем и през 1967 година.

Орденоносецът Иван Войчев е продавач в текстилен магазин към ГПП „Градска търговия“ — Горна Оряховица. Този бивал участник в съпротивителното движение в Македония е продавач на текстил още от преди 9 септември 1944 година.

— Очаквам през Новата година да получавам по-качествени и по-разнообразни стоки. Не желяз да върна нито един клиент, прекралх прага на магазина...

И четиримата са ръководители на колективи, удостоени със званието за комунистически труд. Самите те са носители на много отличия и звания. За тях, идването на Новата година не е едно просто размиване на часовниковите стрелки и издравици. Тя е време за трезва равносметка на постигнатото, оглеждане на плодотите от целогодишния труд. Прекриването на новогодишния праг, е праг към нови постижения, към нови теоретически дела.

ПЪРВА ОБИЧ

В един мартенски ден на 1926 година, когато земята се вълнуваше от тръпката на предчувствието, че пролетта иде, от Долина Мария тръгнаха две разхлопани каруци, претоварени с пътници. Те очакваха последния пътник — дребен на ръст младеж. И това момче като другите отиваше в далечния приморски град Варна да търси щастие.

— Хайде бе, Добре! — викаха хората от каруците. — Нали не си се делил друг път, мъжчино ти е. Побързай, че закъсняваме!

Добри целуна ръка на майка си и премегна торбата през рамо. Потеглиха каруците. Под втръбите край моста, мястото докълето долномаричани изпрацаха бащи и снове на война и печалба, останяха махашите за сбобом майки и жени. Някой подхваща тъжна песен за прощаване, но никои не искаше да я пее през съзвиза, та и запевачът млъкна. Тана продължиха пътя до Горна Оряховица — всеки с камъка на грижата в сърцето си.

Его го младиат Добри Пеев — помощник дърводелец. Сръчно си служи с инструментите под възхитения поглед на майстора, който мисли, че от това иначе неуго планинче ще излезе добър занаятчия. Но младежът върши това с привидно старание. Вън, само на тридесетина крачки, оглушително пукаят моторите на помпите, които вадят вода за общинската зеленчукова градина. Край тях са застанали двама техници.

Земнарязът на площадката на строежа на Химкомбината в Свищов.

ДОБРЕ дошла, 1967!

С надежди и със светли помисли те срещат трудовете хора от окръга. Ше ги оправдаеш, знам. Старата, която си отива, даде и предаде. Царевичката обир нямаше. Повече беше житото, повече беше слънчогледът, млякото... Хора и машини работиха упорито. Така се воюва за повече и по-богати плодове, за повече радост.

Всяка радост се отвоюва. Зима е. Тя е посипала с марагарит пътищата, тътките, нивята. Украсила е с цветчета дърветата, като за празник. Наистина празник иде. Нова година е празник на радостта, празник на успехите. На него се казват най-топли, най-хубави думи.

Тия поля кипяха до сняг. Сега уморени те си отдихват. Чертата е теглена. Добра е равностметката от труда на селскостопанските труженици. Бригадата на Андрей Димитров от Дичин получи по 6600

килограма захарно цвекло от декар. Трето звено от същата бригада стигна по 7200 килограма, а бригадата на Слави Георгиев от Виноград от 150 декара площ доби по 8 тона. По 4—5 тона крмлено цвекло е стигано преди, а сега в дневника на доблестта си Дочка Пенева от Козаревоц запиша по 12 тона.

Кога масларевската земя е

които ги създаваха с делата си, безсънните им нощи, трепетите им по всеки мъничък успех. Така свикнахме. Човекът, хората са първиците — това се знае. Тяхно дело са цифрите на успехите, те коват възхода. Бавно, ден след ден, седмица след седмица, всяка година повече, по-нагоре. На преваля на тази нощ, когато се разминат слетите

редом с радостта ни, гостенин ще бъде и една незрима, безплътна и в същото време най-жива и велика с името си, с делата си — Партията-преобразователка на живота ни. Тя е най-почетната, най-скъпата, защото ни дари свободата, защото доведе щастие то ни, отвоюва го в неравни битки и със скъпа дан.

За НЕЯ нека бъде почетният

БЪДИ НИ ЧЕСТИТА!

давала близо по 400 килограма пшеница от декар от цялата площ! В Козловското стопанство сега полуниха по 253 килограма слънчоглед. В Карaisen отчитат средно по 553 килограма царевичка от декар, в Полски Сеновец — по 630. Цифри на възхода! Измерения на освобождения, на задружния труд на човека! Цифри! Сухи величини! Зад тях не винаги съзираме ония,

стрелки на часовника, когато се разминат две години, нека станем прави за тия и за всички хора, които създават красотата на дните ни и многозначително на времето, в което живеем. На този миг, когато се протягат ръце с искрящи чаши, когато се изричат думи за щастие, за сполука, мнозина от тях пак ще бъдат на своя пост. И навсякъде, при всички,

тост! Тя доведе радостта във всеки дом. Посели я там и й каза: „Тука ще стоиш!“ Иди у дома на пастиря Георги Христов от Константин, на зеноводката Сийка Деневска от Ресен! Иди у домовете на полевъди, градинари, животновъди — от Сухиндол до Асеново, от Балкана до Дунава, по цялата наша Родина и ще я срещнеш навсякъде!

Тя топли сърцата в лютите януарски дни. Тя греє в очите, пърха, крили, ражда жителите на успехите.

Многолика, многооока, наша радост! Бъди ни скъп гост на тази празнична нощ!

Бъди ни честита и добре дошла, 1967!

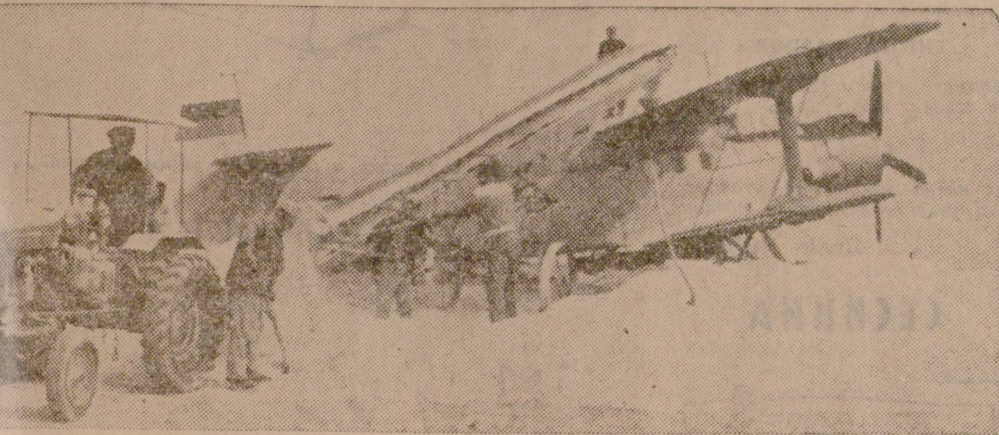
Старата си отива. Пристига ти. Какво ще ни дадеш? Помислите ни са по-смели, дръзновените по-големи. Да питаме ли за това знатният механизатор от Обединение, героя на Социалистическия труд Тодор Колев, животновъдите от Морава, от Стражица, птицевъдите от Полски Тръмбеш, градинарите от Поликраище, Джулоница, Долна Оряховица, лозарите от Ласковец, Сухиндол, полевъдите от Ресен, Карaisen, Камен!...

Те и всички трудови хора от окръга вдигат новогодишната наздравница, уверени в утешения светъл ден, озарен от партийния конгрес.

Ил. МОНОВ

Новият багер, произведен на ДМЗ „Червена звезда“

Самолети в помощ на селското стопанство

Три пъти повече от обещанието

Полскотръмбешкият кооператив приключва годината с 5 760 000 лева валова продукция. Преизпълнението е 720 000, което превъзвша годишното обещание 3 пъти. Начело е тракторно-полевъдната бригада на Борис Милев от Раданово, получил 190 000 лева повече. Бригадата на Ив. Рашков от Климентово има 140 000 лева над плана, а изпълнението на бригадата на Никола Станев от Полски Тръмбеш е 130 на сто.

Високи са резултатите и от птицевъдите — по 215 яйца от кокошката-носачка. На народното стопанство са предадени близо 1 000 000 яйца над плана. Преизпълнени са и договорените количества зърно към държавата — за пшеницата с 800 тона, царевичката с 200 тона и др.

Г. ДОНЕВ

СЕМЕЙСТВОТО НА 200-ТЕ

(Продължение от 2 стр.)

Когато голямото семейство на 200-те се събра за новогодишна равностметка на труда, то обяви: „Личният подарък на първа тракторно-полевъдната бригада е 140 000 лева над плана. Нашата новогодишна наздравница е — за по-големи успехи през новата година!“ Да бъде така и нека ви е честита! Нека блестят още по-силно на новогодишните светлини и ордените „Червено знаме на труда“ върху гърдите на заместник-бригадира Илия Камбуров и механизатора

Стефан Михайлов, златният орден на зеновода Димитър Петков, сребърният на бригадира Йордан Лазаров и зеноводката Мария Лазарова!

„Сдобрена вече, землито на полскосеновските стопани, завита под топлата покривка на снега, се усмихва и напешна на отминаващата Шестдесет и шеста!“

— За труда и усърдието на всеки работоспособен кооператор от голямото семейство — от мен по едно 900—1000 лева!

Генчо МУСИНСКИ

поздравта професията си, го огледа от главата до петите, поздравя се:

— гледай ти! Че опитай да си самоуверено пристъпваш пална машината. Тогава ще си слуга ръба на работата изаза:

— те съветвам да се заглавя за тая професия — ще ти е от глад. Ето аз съм от механик, а на — валя вода вместо да обикалям света. Ами кораб и машини. Ами би няма да срещнеш. Ще ти е време, когато ще има само машини и животът няма да е такъв.

Добри Пеев стана машинист. Пощева вечерните курсове по шофьори. Пламти от жакетни надникне в примамливия на техниката, И... не мислехте, че като вземе книжката наред тия ще му бъде само свидетелство за изгубено време. Не знае, че животът

ще го блъсна тук и там, ще го запрати във фабриката на братя Хаджидечеви. Но... в България започва строителството на новия живот. Трябват машини и хора, които да ги управляват. През 1949 г. в Чакалии, селото, където живееше тогава Добри Пеев, хората първи в околната си подадоха ръце за задружен труд — създадоха кооперативно стопанство. Държавата им подари трактор. Тогава зад кормилото седна Добри. Ръцете му бяха потгивкани, но любовта към тая беше останала непоктятна в сърцето му.

Първият тракторист в този край — изорал първата бразда на новото — вече има нов трактор „Беларус“. Шестдесет години тежат на плещите му, но планинците не се спира. И тази година той изпълни плана си с почти един месец предсрочно.

Понякога семейството на шофьорите и трактористите от

ДЗС в Беброво се събират на гризачка. Тогава, иначе мълчаливият, бай Добри ще каже с тихия си глас:

— По-внимателно накарайте ей, момчета. Това е машина, бе, злато. Не мога да ви разбера аз вас, младите.

А те се подсмиват. Не всеки чувствава в думите му мъката по първата и толкова късно стигнала обич. Бай Добри гледа младежите — цяла армия от шофьори и трактористи, наредените като на парад автомобили, трактори и мислено се връща назад при гласа на корабния механик.

Това време е дошло. Влязло е в правата си. И той, старият шофьор и тракторист, комунистът Добри Пеев, държи крак на стремето. Рано е за почивка.

Загова тръгва бързо и застава на своя пост зад кормилото...

Недю ПЕТРОВ

БОРБА

ПО СЛЕЛИТЕ НА 1966

РАВНОСМЕТКА И СМЕЛИ ПРЕДНАЧЕРТАНИЯ

Беседа с първия секретар на Градския комитет на БКП — Велико Търново др. Димитър ПЕТРОВ

ВЪПРОС: Кои бяха най-важните събития в живота на градската партийна организация през 1966 година? И какво е характерно за тях?

ОТГОВОР: Най-крупното политическо събитие както за цялата Партия и страната, така и за градската партийна организация беше Деветият конгрес на БКП. През годината тържествено бяха чествувани 75-годишнината на Първата социалистическа сбирка във Велико Търново и Бузлуджанския конгрес.

Под ръководството и близката помощ на Окръжния комитет на Партията, Градският комитет на БКП, първичните партийни организации и колективите разгърнаха активна и целенасочена политическа и трудова дейност за постигане на по-високи производствени успехи. Развива се и укрепва несъкрушимото единство на великотърновски околностите на Партията. Разгоря се небивала досега трудова надпревара. Движението за комунистически труд получи още по-голям размах. Проведоха се с успех редица общоградски мероприятия във връзка с 75-годишнината от Социалистическата сбирка и създаването на Партията: посещения на лозето на Никола Габровски, вр. Бузлуджа, хижка „Божур“ и др. исторически места; проведе се разговор с трудещите се — „Какво ви вълнува най-много от настоящето и бъдещето на града и страната?“ Градският комитет на ДКМС организира разговор „Партията разговаря с младежта“; Градският комитет на БКП — теоретична конференция на тема: „Законът за стойността при социализма“ и други.

Цялата организаторска и политическа работа в градската партийна организация, на масовите организации и стопанските ръководства в чест на конгреса беше подчинена на главната цел — непрекъснато повишаване на трудовата активност за изпълнение и преизпълнение на плана за 1966 г. — първата година от петата петилетка.

Искам да отбележа най-обобщаващите цифри в това отношение. Обемът на промишлената продукция трябва да нарасне на 91 383 000 лева срещу 66 240 000 лв. за 1965 година. Обемът на строителството общо за града нарасна от 5 750 000 лв. през 1965 г. на 8 300 000 лв., а стокооборотът се увеличи с 1 708 000 лв. в сравнение с миналата година.

Изпълнението на тази задача изискваше голямо напрежение — подобряване организацията на труда, повишаване техническия прогрес. Главното обаче бе съзнателното участие на трудещите се в тяхното изпълнение, повишаване чувството на отговорност у всеки работник за активно участие в трудова и масово-политическата дейност. В резултат на широката разяснителна работа трудещите колективи от промишлените предприятия завишиха обеманията си в чест на конгреса да произведат 4 500 000 лв. надпланова продукция.

Предварителните изчисления показват, че предприятията на територията на града ще произведат продукция за 100 320 000 лева, което е повече от 9 000 000 лева над плана. Първите, които приключиха годишните си задачи, бяха ДПЗ „Балкан“ на 1 октомври, ДСП „Родопа“ — 19 октомври, „Стройтели материали“, „Млекопреработване“, „Масив“, „Царевей“ и други.

За постигнати високи производствени успехи в предконгресното съревнование много колективи бяха наградени с преходни червени знамена на Министерския съвет, Централния съвет на професионалните съюзи, на различните министерства: „Назмаг“, „Хранителни стоки“, „Трифон Саралиев“, „В. Мавриков“, „Масив“, „Първи май“ и други.

ВЪПРОС: Бихте ли ни казали какво се предвижда във връзка с развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически град?

ОТГОВОР: Постановлението на Министерския съвет и Възванието на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново като исторически, културен и туристически град намери широк отклик сред трудещите се и младежта от цялата страна. Ярък израз на това е готовността, с която се отзова-

ха на подписката за набиране на средства, които ще се използват само за археологическа и реставраторска работа.

Нашите усилия бяха насочени към разработването, обсъждането и приемането на мероприятия във връзка с Постановлението и към изпълнението на строителната програма за годината. Продължи залесяването около града. Засили се работата по разкопките на Царевей и реставрирането на крепостните стени. Уточнено е и се възложиха за проектиране камбанарията на патриаршията, бойните кули, дворцовата крепостна стена, главния вход, малката порта и други. Вече са известни и местата за паметниците на Ивайло, Патриарх Евтимий, Димитър Благоев в общата композиция с Никола Габровски, Колчо Фичето и на Асеневци. Приет е и план за развитие на търговската мрежа в града и околностите. Работи се по пътя за Келифор, пътя за Никополска-ад-Иструм, строи се малък язовир до Света гора, разширява се пътят за Преображенския манастир, възстановяват се някои стари къщи в града и село Арбанаси.

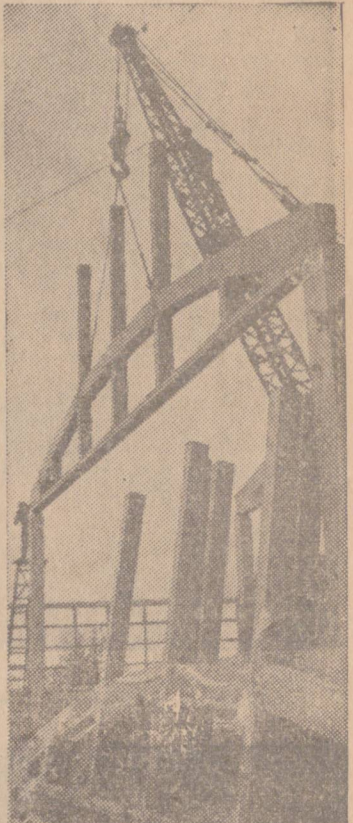
През август в изпълнителното бюро на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново се обсъди програмата за строителство през 1967 година. Набелязаха се 30 обекта на стойност 1 650 000 лева.

ВЪПРОС: През 1967 г. какъв ще бъде приносът и участието на трудещите се от града в изпълнението на производствената програма?

ОТГОВОР: През 1967 г. производствената програма ще бъде изпълнена. Планът за общата промишлена продукция по приблизителни данни е повече от 107 000 000 лева или един ръст от 16 на сто. Голямо завишение има и строителната програма.

Предвижда се чувствително увеличение и на стокооборота в търговските организации.

Големи са задачите, които поставя Деветият конгрес на нашата Партия. Това налага още от първите дни на Новата година успешно и ритмично да се изпълняват стопанските задачи, да се претворят в живо дело смелите предначертания на Деветия партиен конгрес.

Промислено строителство

Окръгът през петата петилетка

(Продължение от стр. 1)

цинските народни съвети през първата година след Деветия конгрес на БКП.

ОТГОВОР: Деветият конгрес на БКП разкри пред предприятията, учрежденията и народните съвети прекрасни възможности за разгръщане и творческо прилагане на политиката на Партията в различните отрасли на народното стопанство.

Под ръководството на Окръжния комитет на БКП и общинските партийни комитети, народните съвети, заедно с предприятния, учреденията и килтурните институти в окръга, следва да продължат с по-голям ентузиазъм борбата за изпълнение на стопанските задачи, за издигане на жизнения и културен урив на населението. Особено внимание да се отдели за подобряване на пътният мрежа, благоустрояването на населените места и други. Разширението на социалистическата демокрация ще помогне на народните съвети да подобрят дисциплината, да проявят по-голяма отзивчивост към хората и да откликват своевременно на нуждите им. Големи задачи стоят пред народните съвети за подобряване материалната база в училищата, в областта на здравеопазването и културата.

На трудещите се от нашата окръг от името на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет изказвам благодарност за постигнатите успехи през 1966 г. и пожелавам здраве, щастие в личния живот и още по-големи успехи за превръщане в живо дело решенията на Деветия конгрес на Партията

Спорен е трудът на мо равките механизатори

Стр. 3, бр. 1, 1. 1. 1967

КУБА В НАВЕЧЕРИЕТО НА ПРАЗНИКА

Столицата на революционна Куба е облечена в празнични премяна. Учрежденията и хотелите, улиците и площадите са украсени с ярки, разноцветни плакати. И навсякъде цифрата „8“. За осми път в първите дни на новата година Куба тържествено чествува годишнината от своята революция, първата социалистическа революция в западното полукълбо.

Сега на острова на свободата цари трудов подем. Народът на Куба посреща революционната дата с нови успехи в развитието на икономиката и културата. Към средата на декември в страната бе произведена два пъти повече захар, отколкото за същото

По случай победата на народната революция — 1 януари

време през миналата година. Куба е страна на новите строежи, много от които влязоха в строя тази година. Това са топлоелектроцентралите в провинциите Ориенте и Хавана, построени с помощта на Съветския съюз. Риболовното пристанище в Хавана, построено също с участието на съветски хора. Новите прокатни машини за металургичния завод в Регле. Новите метеорологични станции за наблюдения на циклоните в Ориенте и другите провинции на Куба.

Впрочем няма може да се из-

брои в кратка бележка всичко, което е направено през тази година в Куба! Бих искал да приведа няколко съобщения, появили се в кубинския печат само за един ден. За селяните от народното стопанство „Раул Сервантес“ в провинцията Камагуй вършва строежът на 153 къщи с всички удобства. Заводът за цемент в град Артемис изпълни годишния си план 20 дни предсрочно. На 17 декември на 350 младежи и девойки тържествено бяха връчени дипломи за лекари. Всички те бяха стипендианти на революционното правителство в Хаванския университет. Повечето от випусниците ще работят като лекари в селските болници. Над 300 учени от Съветския съюз и другите социалистически страни ще пристигнат в Куба през настъпващата година и ще работят в научните учреждения на страната.

Отиващата си година беше забележителна и в друго отноше-

ние. Още повече укрепнаха дружбата и сътрудничеството на Куба със Съветския съюз и другите социалистически страни. Демонстрация за това са и новите строежи, за които вече споменахме, а също и она дух на пролетарски интернационализъм, който пронизва многостранното сътрудничество между нашите страни. Кубинците с гордост наричат своята революция продължение на Великия октомври.

И така, кубинският народ посреща осмата годишнина от своята революция с нови успехи, с нови постижения. И в тези дни те неволно си спомнят за онези лъчепроорочи, които веднага след победата на революцията в Куба предвещаваха, че народната власт ще падне първоначално след година, после след две, а след това след три... Какво ще кажат те днес! Куба навлиза в деветата година на новия си живот, както никога уверена в своето бъдеще.

С. ПАКИН
Агенция „НОВОСТИ“

Неяка Костова НА НОВОГОДИШНИЯ СТРАЖ

Може в тази нощ да не погалиш детските копринени коси, може в тази нощ от елхите алени нечий вражи път да скъсиш, да не срещнеш над искряща чаша погледа, от обич овлажнял. И да тичаш срещу вик уплашен — тишината бяла разпилял. Може би за някъде да бързаш, някъде из пътя да премръзнеш, надалеч от празника толям. Затова, че връщаш тишината, своето спокойствие раздал, затова, че палваш светлината в нечий свят, без време помръкнал, затова, че пътищата чисти тръгват откъдето минеш ти, че след твоите стъпки поривисти нейде радост мъничка трепти. С топлина от обичта запалена във тая нощ не си на самота Родината със вино заискряла вдига тост за теб, за верността.

Високо заплащане на кооператорите

Приключи една ползотворна година. През нея кооператорите от ТКЗС в Страхилово прибавиха хубав актив към постигнатото досега. Планът за чистата продукция е изпълнен 133.5 на сто.

На кооператорите ще се раздават повече от 600 000 лева над предвиденото. Вместо по 1092 лева, на работоспособен кооператор ще се заплатят средно по 1393 лева.

Хр. Иванов

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кина в окръга от 2 до 8 януари ще проектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Живот в замък“ — „Искра“ — Велико Търново; „Съдебна грешка“; „Грудов фронт“ — Велико Търново; „Незавършени игри“ и „Илюзионният свят“; „Професионално кино“ — Велико Търново; „Сбогом, гълъби!“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Комедиантът“ и „Песецът от Нови Орлеан“; „Алеко Константинов“ — Свищов; „Царе на комедията“ и „Чаровно злато“; „Академик“ — Свищов; „Пепелица“ — 1 и II

серия; „Димитър Стоянов“ — Павликени; „Карл фон Осещки“; „Рождението на Настрелин“ и „Човек без паспорт“; „Христо Ботев“; „Лисковец“; „Труден живот“ — Асесел Мунте; „Христо Ботев“ — Елена; „Любов при нула градус“; „Пармекит манастир“ и „Карамбол“; „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Труден живот“; „Сиромашка радост“ и „Асесел Мунте“.

ТЕАТЪР

Драматичният театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново през идната седмица ще представи пиеса-

„Пасината“ от Камен Зидаров като следва: вторник — в Церово кория, сряда — в Полкочане, четвъртък — в Кудина, петък — във Върбова.

ТЕЛЕВИЗИЯ

НЕДЕЛЯ 1 I. 1967 г.
18.00 — новини; 18.10 — телеиздание на седмичния предаван Мечо Пучукуленна постановка; 19.00 — отговорите на наши зрители; 19.10 — филм: „Наш новото за вас, деца!“; 19.30 — национален празник на Куба; 19.50 — „Лека нощ, деца!“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — „Последният дубо“ — епизод от сериала „Невиди-

ПОНЕДЕЛНИК, януари

18.00 — новини; 18.10 — телевизионно театрално предаван Мечо Пучукуленна постановка; 19.00 — отговорите на наши зрители; 19.10 — филм: „Наш новото за вас, деца!“; 19.30 — национален празник на Куба; 19.50 — „Лека нощ, деца!“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — „Последният дубо“ — епизод от сериала „Невиди-

Борба

По следите на 1966

Грижата за човека — първа грижа на народната власт

На сватба

НАД ХЪЛМА протяжно иззвиря рог. Ехото се блъсна в скалите и отлетя към равнините на Мизия. Със скърцане и звън над пропастта увисна мостът. Като разигран млад кон заскача залезът по кованите щитове на стражата. Пратениците си отиваха. Най-отпред пристъпваше чернокоса хубавица. Очите ѝ отразяваха ту назъбените очертания на скалите, ту зеленото море на Хемус, сякаш искаше да запечати в себе си винаги величието на престолната гърб, опасана от неразгадаемите каприз на една сия легенда.

Зад разтворените порти отново прозрѣ рог. Жената се обърна. Погледът ѝ потърси нещо назад, в подножието на хълма. Там се мяркаха разноцветни одежди, светна царска багреница. Изгърван сокол се стрелна към горите на Трапезица. Сред цъфналите храсти пред двореца шуртеше малко фонтанче. Към него, по плочестата алея, вървеше... Вървеше... Не, царцата Минчев не забеляза.

Щракване на фотоапарат го стресна. Чернокосата хубавица виновно се усмихваше пред него и на неправилен руски език обясни, че в момента лицето му било мечтателност в път. Правела колекция от редки позн и... не могла да устои на изкушението.

Минчев се разсмя от сърце. С думи и жестове той се постаря да покаже какви чудни рисунки ваеа фантазията му

преди малко. Жената гледаше след отминалата я група и все не можеше да разбере как изведнаж всички те са се превърнали в пратеници на римския император.

— Ето, и пратениците на викингите си отиват — посочи тя групата норвежки туристи. Скупчени пред входа на Царевец те слушаха края на неговата приказна история.

— Идват, идват и си отиват, но нещо винаги остава — замислено каза Минчев. — А ще мога ли да получа някога едно копие от мечтателната си физиономия?

— Когато дойдете в Милано, — Непременно ще дойда в Италия — обеща той. И тогава ще ви снимам пред колоните на Помпей като олицетворение на красотата.

Свечеряваше. От планината летна вятър, изви се високо, високо, разжари звездите на Царевец. И те потопиха пламнали чела в реката. Минчев дълго гледа надолу. Ако не беше си отишла Джулия, той щеше да каже, че реката сега прилича на звездна огърлица. В слепоочията му ритмично зачукаха сричките на едно стихотворение. Знаеше много поети, които са търсили съкровенията тайна на Търновоград, но сега му се стори, че точно този е намерил възлюбения ключ.

Минчев бавно тръгна нагоре. Зад тъмната стена на дървения свиреха валс. Избра си маса в самия край, под клоните. Чашата бира разля по тятлото му тихо блаженство. А вальсът все така се лееше на едри, широки вълни, плискеше около дансинга, хладните капки прелитаха цементовия прибой и пълнеха чашите.

Товава видя царцата. Мал-

ките ѝ бели обувки леко се плъзгаха по вълните на вала. Вървеше право срещу него.

— Охо, кого виждам тук? Здравей, Маргине, добре дошъл.

— Благодаря, благодаря, заповядайте!... засуети се радостно Минчев. Чевърсто се изправи и подаде ръка на едрия мъж.

— Запознай се с жена ми. А това е сестричката, Лина. Вярвам, че я помниш. Онова височкото момиченце, което все вървеше след тебе и молеше: — Бате Маргине, изпей ми не-

— Най-после реши да си дойде. Мислех, че вече си ми забравил, нали си известност.

— Утре пристига и майка ми. Аз бързах, исках да видя всичко, нали толкова много се говори, пишат... А на това място някога са пили вино царете и... царциите. Наздравей! За царците! — вдигна той чашата си. Двете жени усмихнато се чукаха.

— Как ти се вижда сега Велико Търново? — Павлина попита без сянка смущение, какъто питаше някога момиченцето Лина.

ПЕСЕН ЗА МОЯ ГРАД

РАЗКАЗ

От Стефан АНАЖЕВ

— Стори ми се, че никога не е бил по-хубав.

— А представяш ли си какво ще стане като възстановят този хълм? — сякаш спореше с някого, се намеси братът.

— Вече го възстанових. Дворците, крепостните стени и моста. Видях даже царя и болярите, фонтанчата... Пратеници от далечна земя. Само царцата я нямаше. — И разказа приключението си.

— Така значи, правим износ на мечтателния физиономия!... — смееше се неудържимо Лина. Очите ѝ се насълзиха.

— Къде учиш сега? — попита я Минчев след като тя се поуспокои. Помнеше добре, че някога бележникът ѝ беше пълен с шестцици.

— Тук, в нашия университет. Първокурсничка съм. — Със споетна гордост отговори тя. Но очите я издаваха.

— Да-а, пет години... — въздъхна Минчев.

— Почти. Малко е по-трудно... —

— А представи ли си другото, новото — намеси се в разговора им Николай. — Лидтовете до Света гора и Трапезица, тунала?

— Да, и него видях, също като метрото в Москва — засмя се Минчев. — Целият облюван с блестящ мрамор, колони и много лампи... Етогана насталила и...

— Не се шегувай! — прекъсна го Николай. — По Янтра ще плуват лодки, влязци ресторанти ще летят хлад, светлина и музика. Като възлюбни ки-

лимчета ще летят хеликоптери. А на Света гора — бял дворец на младежта. Така трябва да се нарича — „Дворец на младежта“. Прозрачен, с широки прозорци, а на покрива — тераса. В него младежите и децата ще пее и ще танцуват, ще се учат да строят и да рисуват...

Минчев гледаше възторжено лице на приятеля си и със съжаление помисли колко бедна ще изглежда неговата мечтателна физиономия в оня Милански албум пред блестящите очи на Николай. „Навярно тук има много като него. Ето, и сестра му Лина... И защо да не бъде град на мечтателите, защо да не бъде град на снъжната шом и сега таква хора като Паустовски казват, че дори след три дни престой не могат да го приемат като пълна реалност?... Защо да не се начертат стогници, които да повторят думите на дядо Вазов:

— И като гледам този невероятен град, аз мисля, че пред мен стои видение, сън, измама на очите.“

Разделиха се след полунощ. Градът заспиваше. Като любеща майка го гущеше Янтра в пръгърдите си и тихичко разказваше нещо. Може би си спомняше пищен пирове или бледни книжовници и адамити... Озлогни вражи пъльчица ли вил настървено или Ивайлови селяни пият издръжката за своя братчар!... Или плаче народът и негува стъпките на гордия патриарх Евтимий?...

Разказа Янтра за подвижите на Калоян, за латинския император Балдуин, за латинците от лобната скала, за хубавицата Сара... Разказа, разказа... А градът вече спи и сънува своите светли сънища.

Минчев вървеше без посоча, гоен от едно познато, смъртно безпокойство. Стегнатите редици на стиховете маркируваха по слепоочията му и търсеха своите тактове.

Омолни се пред една малка беззвона беседка, сгушена встра ни от хвърлената върху хълбока на Света гора каменна стълбана. Топлата юлска нощ, преплънена с полудели от упоивающа дъх на билки шурци, го залюля.

Седна и дълго следи тържественото пълзене на луната. Стори му се, че заблязва очи, нос и уста — също като в детството. „Майко, защо луната има очи и нос? — питаше малкото момче. — Защото...“ и чуваше гласа на майка си, но все не можеше да разбере защо. Гласът потъваше някъде

и неразбираемият мушеп пот смесваше с шумоление на летатата.

Сред клоните, до самата седка, се обади славей. Нейно и страстно литнаха чудни звуци, извиха се и неочаквано се скъсаха на самия връх, два... три... Далече встъпихе се обащи втори, трети, четвърти... Плиснаха ручейчета, люлюени от вятра, запяха естрабърни звънчета. Нейко от ножен и неопознат молеше и шкочаша, галеше и замисляше. — Минчев слушаше със заворено очи. Маричът на стиховете тичаше объркано. Тинина, такт тичаше на... Етра мелодия, вилнеше на и прекрасна, вплете отново на стиховете в развитието. Коси. Изправи се, затанцуваше и забърза надолу...

На гарата, под една лампата извади някакви листи и почна да пише. Отвремешавме спираше, притвареше очи, заувчаше пак песенна славеите...

Един железничар дълго взвира в непознатия мъж и приближи:

— Извинявай, за къде ващ?

— За моя град! — бръвди гласа отговорно Минчев. — Влакът пристигаше. Отледния вагон слезе стара Мария Срецух нея затича самата поспепащ и я прегърна.

— Майко, ще има песен! — сен за моя град! — бяха първите му думи.

Железничарят гледа след лекото се изгубил и кой защо, тихо се усмихна, Заговяваше...

Адрес на редакцията: Вестник „Борба“ — Велико Търново, „Раша Ленски“ — М. Б. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-58; Заместник редактор 25-28; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Известия“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; счетоводство 63-79; канцелария, сътрудник 21-59; коректори и дежурен редактор 33-79. ТЕЛЕКС

Ф. П. Димитър Найденов — Велико Търново

Борба

Стр. 4, бр. 1, 1967 год. Индекс 21301